

سمبل های تحلیل نقاشی

مهشید احدی

دانشجوی کارشناسی روانشناسی

کودکان با نقاشی کردن ، نظرات و تفسیر هایشان را بیان می کنند . نقاشی های کودکان بخشی از طبیعت درونی آنهاست . هنگامی که کودکان نقاشی می کنند، مواد،مداد رنگی،الگو،اندازه،و موقعیت آنچه را که می خواهند بکشند با دقت انتخاب می کنند که هرکدام نشان دهنده ی بُعدی از درون آنهاست و می تواند اطلاعات دقیقی ارائه دهد.

نماد ها در نقاشی کودک

خانه : خانه نماد پناهگاه و هسته ی اصلی و گرمی خانواده است، که ممکن است مورد علاقه یا تفریح کودک باشد. خانه هایی که کودکان ترسیم می کنند ممکن است دارای باغچه، گل، درهای بزرگ، پنجره و پرده های رنگین باشد. چنین خانه ای، نماد یک زندگی سعادت مند است که کودک در آن احساس آرامش می کند. برعکس ، اگر خانه ای بدون در ورودی ، با دیواره هایی بلند و به گونه ای منزوی و دور افتاده ترسیم شود، معنای متفاوتی پیدا می کند.

خورشید: تصویر خورشید بیان گر امنیت، خوشحالی، گرما، قدرت و به نظر بعضی پژوهشگران نماد پدر مطلوب است. وقتی رابطه ی پدر و کودک خوب است، خورشید به طور کامل و در حال درخشیدن نمایش داده می شود. هنگامی که این ارتباط مطلوب نیست، خورشید در پشت کوه ناپدید است و یا به صورت قوسی در افق دیده می شود و اگر کودک از پدرش هراس داشته باشد، خورشید به رنگ قرمز تند یا سیاه که مضطرب کننده است، ترسیم می شود.

درخت: برای تجزیه و تحلیل نقاشی درخت، باید سه قسمت آن را مشخص کرد که عبارتند از: ریشه، تنه، شاخه و برگ ها. اگر کودک به ریشه اهمیت بیشتری نسبت به بقیه قسمت های درخت داد، نشان گر طبیعت بدوی، عاشقانه و در عین حال محافظه کار و بی حرکت کودک است. تنه ی درخت ممکن است کوتاه یا بلند کشیده شود. تنه ی درخت اگر کوتاه کشیده شود، نشان گر جاه طلبی و بلندپرواز بودن کودک است.

درختی که دارای برگ های زیاد و در هم باشد، بیان گر شخصیت بلغمی مزاج و در خود فرورفتگی کودکی است که آماده تغییر و تحول ندارد. درختی که شاخه های آن مختلف و هر کدام به سویی کشیده شده اند، نشانه ی حساسیت شدید کودکی است که مسایل را به سادگی می فهمد و قادر به ارتباط با دیگران است و در عین حال به راحتی خود را با محیط سازگار می کند.

فاصله بین اشخاص نقاشی: اعضای یک خانواده هماهنگ، در نقاشی کودکان همیشه دست در دست هم نشان داده می شوند. نزدیک شدن دو یا چندین شخصیت، نشان گر انس و الفت واقعی آنان و یا تمایل کودک به آنان است. ولی اگر کودکی فکر کند که خواهرش بیشتر از او مورد توجه پدر و مادر است، خواهرش را بین پدر و مادر، خود را دورتر از آنان قرار می دهد.

اگر یک کودک، نسبت به برادر کوچکش، احساس حسادت کند و از این که برادرش جای او را در گستره ی عواطف پدر و مادرش بگیرد وحشت داشته باشد، ممکن است در نقاشی خود او را حذف کند، یا آن که در موضع فرزند بزرگتر قرار دهد و خود را به شکل بچه کوچکتر ترسیم کند و بالاخره به سادگی جای او را بگیرد.

چهره های خندان و زیبا: کشیدن چنین تصویرهایی مویذ این است که کودک به مردم و دیگران عشق می ورزد و همواره جنبه های مثبت افراد و شرایط را می بیند. فرد خوش بینی است و با دیگران دوستانه برخورد می کند و علاقمند به فعالیت های اجتماعی است. خصوصیات نظیر انسانیت، نیک سرشتی، دلسوزی و همدردی در او وجود دارد. نسبت به دوستانش حساس است.